

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

5 de Furtis animalium, & Abigeatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

¶ In legibus **†** Georgicis Iustinianis, tit. 4. l. 1. sic scriptum legitur: *ἡ ἀγρονομία ἐστὶν ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κτηνῶν*. Id est, Si quis agricola fodiendi tempore sarculum vel ligonem furio subtraxerit, & postea conuictus fuerit, eius nomine pendit per singulos dies a furio admissio, *καὶ ἄλλο ἐν ἡμέραις ἀλλοῖς ἑξήκοντα*, siliqua vna, aut pholas duodecim, Similiter **¶** qui tempore putationis falce putatoriam, aut mesis, falcem messoriam, aut lignationis, securum internererit, **¶** Et sic de similibus. **¶** Alia **†** lex, in pred. tit. 4. legum rusticarum. Iustin. l. 2. *ἡ ἀγρονομία ἐστὶν ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κτηνῶν*, id est, Si quis tinnabulum bouis aut ouis, aut alterius cuiusvis animalis subtraxerit, fueritque conuictus, flagellator ut fur. Si vero **¶** animal deperditum fuerit, fur tinnabuli id quoque praestato.

¶ Et **†** talia, eo. tit. l. 10. *Furantes aratrum vel vomerem, vel iuga, puniuntur pro numero dierum, ex quo furum admissum est, per singulos dies pendentes pholas duodecim. Alieni plausri vel aueriores, vel exstros, duplam eius estimationem pendunt.*

¶ In legibus **†** Salicis, tit. 27. de fur. dicitur: *§. 1. leges haec, Qui tinnabulum id est, tinnabulum, asporcum, id est, de gerge porcorum, furatus fuerit, 600. denariis, qui faciunt quindecim solidos, culpabilis iudicatur. Si tinnabulum de pecoribus, eod. tit. §. 2. centum viginti denarios, qui faciunt solidos tres. Superdram, id est, namellas, de caballo, eod. tit. §. 2. totidem: Et si is perierit, restituit ultra alium in eius locum. Et in Codice legum Visigothorum similibus haec lex, in l. 11. tit. de furib. **¶** Si furat. lib. 7. C. W. sigo. tit. 2. Si quis tinnabulum inuolauerit de iumento vel bone, solidum reddat: de vacca tremissis duos, de veracibus vel quibuscumque pecoribus, tremissis singulos cogatur exsoluere. Et alibi l. 12. de inuasiombus, lib. 8. eiusdem Cod. **¶** W. sigo. tit. 1. *Qui in itinere vel in opere rustico constituto aliquid violenter inuolauerit vel abstulerit, quadruplum reddat. Et addit, seruum qui hoc fecerit centum flagellis afflicendum, si sine scientia domini, & dominum vel componere debere pro damno, vel seruum pro noxa dare. **¶** In **†** constitutionibus Frederici prohibitum est, §. agricultores, de stat. lib. 8. C. tit. 17. ut nullus inueniatur tam auidax, ut personas, boues, & agrorum instrumenta, aut si quid aliud sit, quod ad agrorum operam rusticam pertineat inuadere, aut capere, aut violenter auferre praesumat, & si quis haec ausus fuerit, in quadruplum ablata restituit, & infamiae notam ipso iure incurat, imperiali animadversione nihilominus puniendus. **¶** Inter **†** instrumenta fundi ponuntur ab Vlpiano, in l. instrumenta fundi §. de fund. instr. lib. 33. P. tit. 7. quae fructus quaerendi, cogendi, conferuandae causa parata sunt, eaque quae sint enumerat. Et inter instrumenta quaerendi pecora quoque stercoranda gratia parata. Idcirco & stercus instrumentum quodammodo erit, & eius gratia etiam legem de eo non rapiendo, vel de furato restituendo institutam fuisse a Solone ex Suida, in ver. Colura dicitur, constat. Ex qua **¶** dicitur **¶** Nam **†** agriculturae stercorations maxime commendari constat ex aucto:ibus rei rusticae. Sic M. Cato, de re rustica, c. 13. iubet, *Sterquilinum magnum stude ut habeas. Stercus sedulo conferua cum exoptaueris. spargito & comminuto, per autumnum cubito. M. Varro l. de re rustica, ca. 13. Secundum villam duo habere oportet sterquilinia, aut vnum bifurium diuisum: altera enim in parte terri oportet et villa nouum simum ex altera veterem tolli in agrum, &c. Ique alibi, Idem d. lib. 1. c. 38. stercorum utilitatem prolequitur, aitque: *Qui auaria conducum, si caueat dominus stercus, ut in fundo maneat, minoris conducere quam si accedat. plura Palladius, lib. 1. de re rust. c. 33. Columella, lib. 2. de re rust. c. 6. & in Geoponicis, lib. 2. Constit. ut seruus, de agric. c. 9. *ἡ ἀγρονομία ἐστὶν ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κτηνῶν*, id est, Si quis tinnabulum bouis aut ouis, aut alterius cuiusvis animalis subtraxerit, fueritque conuictus, flagellator ut fur. Si vero **¶** animal deperditum fuerit, fur tinnabuli id quoque praestato.****

- 1 Quid abigeus, & abigeatus eod. Et quomodo puniatur in sequentibus, §. 5. 7. 8. 9. & 10. 11. & 12.
- 2 Abigeatus quomodo crescat poena.
- 3 Inuentum non restituentem, nec querens dominam fur est.
- 4 Animalium cicerum, non ferorum si furtum, & quomodo.
- 5 Apes quomodo, & cui acquirantur.
- 6 Columba ex alieno columbario accepta, furti actionem patiuntur.
- 7 Idem de piscibus ex stagno alicuius capris dicitur.
- 8 Columbaria quibus liceat extruere.

¶ Vtrum **†** animalium sit abigeatu, & sine illo: abigei illi proprie dicuntur, Vlp. l. 1. §. 1. de abig. lib. 27. P. tit. 12. qui pecora ex pascuis vel armentis subtrahit, & quodammodo depradantur, & abigendi stadium quasi a tem exercent, equos de armentis vel oves de gregibus abducentes. At is qui oem errantem, vel equum in solitudine existentem abducit, non ante abigendi, sed retinendi tamen, fur est non abigeus. Callistratus, l. 3. §. 1. num: um ouium 100. porcorum 5. aut 4. equum vnum aut bouem, abigeatum facere ait: non minora ouium, & porcorum numerum, sed furem. Idem respondit Claudianus, l. aut facta, id §. quantitas, de pen. in P. nisi sapius vnum aut alterum pecus furtiuerit quis d. l. 3. de abi. P. Mel. erit si abigeos dicamus eos, quibus est cura alienis infidari animalibus, aut iumentis, & ea tranponere alibi: sic enim tradit Iustinianus, in §. miores, ver. si ignur de nupt. in auth. coll. 4. **¶** Hoc crimen **†** publiciud cii non est, quia furtum magis, ut ait Marcellus, l. 2. de abig. P. ideo & sine inscriptione, & cum ea intentari potest, l. vni. C. eod. Si ferro tamen vntur, qui abigunt, solent diuus puniri, l. 2. §. fin. eod. P. Augetur & poena si ab itabilibus abigent, estque maior, quam si sylua vel pascuis: & si sapius abegerunt, l. 3. eod. Et eo loci, quo frequentius hoc crimen committitur, ad exemplum seuerius coercetur, interdum gladio & in opus publicum damnatione, & si honestiores persona sunt, vel ordinis amotione, vel relegatione l. cum suis §. eod. Et si gladio abigunt, feris aliquando obicitur, d. l. 1. §. fin. Receptatores vero abigeorum Adrianus in decennium extra Italiam relegari iussit, l. fin. §. fin. eod. **¶** De abigeis **†** duae leges Georae Iustiniani, in legib. Georg. Iustin. tit. 4. l. 6. & 7. vna, *ἡ ἀγρονομία ἐστὶν ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κτηνῶν*, id est, Si quis bouem aut asinum furto abduxisse conuictus fuerit, flagris caesus in dupli reponit estimatione, simulque opera deperditae damnum praestato. Alia, *ἡ ἀγρονομία ἐστὶν ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κτηνῶν*, id est, Si quis dum bouem ex armento abigere parat, hac occasione armentum dispalarit, et a feris dilaniaretur luminibus priuator.

¶ Lege **†** Langobardorum l. si hominem, de furt. lib. 1. l. Langob. 4. qui animal, quod itinerantem se sequitur, acceperit, & vincierit, palamque habuerit, reus non est furti vel abigeatus, paratus domino reddere, si requirit. Nec si animal quod sequitur itinerantem se a via auerterit, reus furti vel amissionis est: Si tamen animal, quod sequitur eum, abscondite tenuerit, vel venderit, debet componere pro octogit. Exstat hac de relex diuina, Deuter. 22. *Non videbis bouem fratris tui aut ouem errantem, & preteritis sed reducei fratri tuo etiam si non est propinquus frater tuus, nec nosti eum, & erunt apud te, quando querat ea frater tuus, & recipiat. Animal quippe quod errat, quando est spes illud inquirendi, in possessione ciuili, non naturali domini est, l. 3. §. Nerva sius de acquir. possess. lib. 41. P. tit. 2. Proinde si quis animo interteruendi dominum celauerit, vel haberit, furtum committitur: & qui rem facientem lucri faciendi causa sustulit, neque libellum proposuit se inuenisse, & redditurum ei qui desiderauerit: quae recte tractat Vlpianus, leg. saluus creditor 44. §. qui alienum quid, de furt. in P. Iterum in Leuitico, cap. 6. *Quem perditam inuenieris, & insciatus in super peierauerit, reddet quod per fraudem reuere voluit integra, in super & quantum partem domino cui damnum intulerat* Eo enim ipso quod repolcenti domino res suas non reddiderit habens surripere & intercepte videtur: quare & facti & ad exhibendum tenerit, inquit Pomponius leg. 44. §. fin. de acquir. rer. domin. P. leg. secunda, §. & generatiter, ac doli except. in P. leg. 1. §. Et in iunna. quar. rer. all. non dat. l. 1. §. est autem de pos. in P. et si animo furandi ante nostra non acceperit.*

¶ Poena abactorum ex legibus Valentini & Valentis, l. 1. 2. §. 4. quib. equor. usus concessit vel denegat, lib. 9. Cod. Theod. 1. 30.

De Furtis animalium, & Abigeatu.

Cap. 5.

De quo lib. 9. C. tit. 37. & lib. 47. P. tit. 14.

¶ Furtum animalium cum abigeatu, & sine illo sit.

affecti sunt, qui equum equamue habere, praeter senatores, honoratos, administratores provinciarum, & decuriones. Lege Gothorum prospectum recte etiam est aduersus eos, qui se dicunt vagantia animalia reperisse, vt furti suspicionem elidant, in hunc modum l. 6. de pasc. lib. 3. d. Cod. W. sig. tit. 5. Caballes vel animalia et rancia licent occupare, ita vt qui inuenit: dimittet aut episcopo, aut comiti, aut iudici, aut senioribus loci, aut etiam in conuictu publico vicinorum. Quod si non denantiauerit, furti damnum habuerit. Similis est de aliis rebus ordo manebit. Et postea, l. 7. eo. tit. datur praemium ei, qui inuentum animal domino non interuenterit, & quantum expenderit. Et si euerterit, inquit, duplum restituere domino cogitur. Iterumque, l. 8. eod. cauetur, ne animal inuentum liceat tondere, vel vendere, vel characteres infligere. ¶ Animalium furtum fit eorum, quae domesticam & ciuicem habent naturam, si lucrandi animo ea quis a dominis abstulerit, concluderit, vel apprehenderit: vt in gallinis, anseribus, & ceruis domesticis. Eorum autem quorum fera est natura, si a nobis enolauerint, si spes repetendi non sit, furtum non est, leg. naturalem, §. §. apum, & §. seq. de acq. rer. dom. P. §. gallinarum, de rer. diuis. apud. Iustin.

7 ¶ In pacto legis Salicae Francorum porcellorum furta pro modo loci, vnde subtracti sunt, puniuntur: siquidem vt ibi habetur, in legib. Salic. tit. 8. §. 1. Qui subtraxit de prima anni media Rhane, centum viginti denariorum, id est, solidis 3. condemnandus est ultra capitale. Qui §. 2. eod. de terra Rhane, 600. denariorum, id est, quindecim solidorum. Qui §. 3. de Suteam habente classem, 1800. denariorum, id est, 45. solid. ultra capitale & delaturam. Qui §. 4. ex grege custodito a suario in campo porcellam uulerit, 600. denar. seu quindecim solidorum. Si quis §. 5. seruam, 260. denar. id est, 7. solid. Si seruam §. 7. cum porcellis, 700. den. id est, 17. sol. Deinceps & etatem porcorum considerant, vt si anniculum porci furatus quis sit soluar. §. 1. 20. den. semper ultra capitale & delaturam, vt in sequentibus intelligendum. Pro bimo, §. 9. 600. denar. id est, 15. solid. & c.

8 De aliis autem animalibus, in d. h. tit. 3. §. 1. 2. 3. 4. & seq. Qui vitulum furatus erit, damnatur 120. denar. id est, 3. solid. praeter capitale & delaturam: si aliud animal anniculum 600. denar. id est, 15. solid. Si bimum, 1400. denar. id est, 35. solid. ultra cap. & delat. Si vitulum cum vacca totidem: si eam sola, 120. denar. id est, 3. solid. & c.

9 Et de canibus nominatim, eod. tit. 6. d. furt. canum §. 1. 2. 3. Pro cane seguiso (qui sequitur praedam) furato, poena 600. denar. id est, solid. 15. Si autem seguisum magistrum quis sit furatus, 1800. denar. id est, solid. 45. Si canem pastoralem quis occiderit vel furetur, 120. denar. id est, solid. 3. ¶ Pro agno, eod. lib. tit. u. 4. de fur. ouium, §. 2. 3. subtracto lactente poena 7. denar. Pro ueruece bimo, 123. denar. si tres & amplius, 1400. denar. id est, 35. solid. Si quinquaginta, 2500. denar.

11 id est, 65. solid. cu dimidio ultra capitale & delaturam semper. ¶ Pro tribus capris, eodem lib. tit. u. 5. de furt. capra. §. 1. & 2. subtractis.

12 centum viginti denar. id est, sol. 3. ¶ Si plures, 600. denar. id est, solid. 15. Qui accipitrem, hac & seq. in eod. lib. tit. 7. de furt. animum, §. 1. 2. 3. 4. & seq. ab arbore furatus, debet 120. denar. si de peritica, 600. exceptio capitale & delatura. Si de nitro clauis, 1800. denar. id est, solid. 45. Si sparuarium, centum viginti denar. Si gallum vel anserem, totidem. Si gallinam solam pidam, totidem. Si gruem aut cygnum domesticum, si iururem de trapis, vel aliam auem de decipula vel rete, totidem. Quod enim etiam iure ciuili cepimus in venatione, & manet sub nostra custodia nostrum esse dicitur: l. 3. §. 1. de acq. rer. dom. Ideo & alibi in legibus Salicis, tit. 36. de venatio. §. 1. Si quis aliqua de venatione, de auibus, vel piscibus furatus fuerit, 600. denar. qui faciunt quindecim solid. culpabilis iudicatur. Eademque summa pleclitur, eod. tit. §. 5. & 6. qui ceruum aut aprum motum, & lassatum a canibus alterius furatus fuerit, vel celauerit. Quibus ad stipulatur Caius Iurifonsul. l. naturalem §. 1. de acq. rer. dom. P. si venator qui feram vulnerauit, eam persequatur, & in conspectu habeat, non aliter: cum multa possint accidere, quibus impediatur captio. Quod & firmat Iustinianus, §. illud. de rer. diuis. Accursius tamen putat in d. l. naturalem, §. 1. in ver. quod verius, lege Langobardorum penultima de venationibus, feram vulneratam pertinere ad vulneratam, si inueniat eam intra 24. horas. Distinguit de laqueo erepta venatione Proculus, l. in laqueum §. 5. de acq. rer. dom. facit. §. fere quoque, de rer. diuis. vt si in suo quis retenderit, vel in alieno permittendum dari, & quod aut non esset euasura. si eius qui laqueum posuit, non aliter.

13 ¶ Lege iterum Salica, tit. 9. de fur. apum, §. 1. Qui apes clauis reserato recto rauerit, 1800. dena. id est, solid. 45. solvere debet. Si iure ciuili, apes in alueis nostris conclusae, nost. & sunt, leg.

Pompon. scribit, P. §. idem Pompon. famul. ereise. P. si tamen euoluerint, vt pelesqui extra conspectum nostrum nequeamus, vel in arbore sint, occupantium sunt, l. naturalem §. §. apum quoque, de acq. rer. dom. l. si apes 26. de fur. in P. §. apum, de rer. diuis. ap. Iustin. Non secus, quam aues, quae in arboribus nostris nidificant, etiam dominus agri possit venatoribus ne ingrediantur interdiceret, d. §. apum, & l. D. Pius, de seruit. rustic. prad. in P. §. fere, vers. plane, de rer. diuis. Accursius, in d. l. naturalem, §. apum. in ver. furtio, syluestres apes, quae in arbore confederunt, eius esse domini, si arborem signauerit, ex lege Langobardorum, l. si quis de arbore, de fur. in l. Langob. in nuperime excusis Basilea, est sub tit. de venatoribus, qui omnium est. 104. l. 15. ait. Lege Gothorum, l. 1. de apibus, lib. 3. C. W. sigor. tit. 6. si quis ingenuus deprehensus sit in apiario furti causa, ex eo solo tres solidos debet & 50. flagella: si vero abstulerit, nouemcuplum cum dicto numero flagellorum. Si seruus sustulerit, centum verberibus subicitur: & si dominus eius noluerit componere, addicitur domino anseriturus.

¶ Datur actio furti, pro columbis ex alieno columbario captis, d. l. Pomponius scribit, §. item Pomponius, ubi Florianus fam. ereise. P. vide multa de his apud Bart. Capellam, lib. 1. de seruit. c. 77. Quod remedium soli usufructuario competit, leg. usufructuarius, §. si in uinariis, de usufruct. in P. Ad eundem modum pro piscibus ex stagno captis, datur actio: quia & illi inclusi in dominio possessionis sint: nec vetitae sint piscationes priuatae, ca. 1. que sint reg. in vfi. feudo, vide ad Capellam, lib. 2. de seruit. tit. de piscatio. ¶ Et t. mul. 15. to magis olim apud Romanos etate Varonis, quae paria columbarum ducentis nummis, & cum eximia erant, singulis millibus festariorum vendebantur. Quemadmodum & tempore Columella fuerunt inuēti, qui quateris millibus numum binas columbas mercarentur, Colum. lib. 8. c. 8. Cuique autem licet etiam in feudo beneficiario, qui censualis est, alicui domino etiam iudico, habere columbarium, tot columbarum capacem, quor in confinio possessiones habuerit, vt eis cibaria suppediet, vt placuit iudicio contradictorio senatus Parisiensis 15. Calend. Iunii, anno Domini 1549. & 6. Idus Decemb. 1565. Nec posse superiorem dominum prohibere, cum columbaria non sint inter insignia superioris iuris: nisi contrarium suaderent loci consuetudo, vel praedicti clientelaris lex in emphyteusi dicta. Quod & de leporariis dictum est. Sunt enim consuetudines locorum, quae clientibus prohibent, & solis permittant dominis, vt Burgundia, Armoricæ, Niuernensibus. Alioquin ius est cuique libere habendi, nec vicinus quoque prohibere potest, cum victus eius animalis, columbarum, scilicet, in nocens sit, D. Augustinus Homil. 7. nec rerum possessionibus officiat, cap. non omnis 2. q. 7. damno depastionis cum ftercere fundis vtilissimo, l. in lib. 17. ca. 2. Cato, lib. de re rustica, cap. 96. Columel. libro secundo, cap. 15. Varro lib. 1. tit. 38. compensatio.

De Furtis Arborum & Fruuum. Cap. 6.

Lib. 43. P. tit. 7. & 27.

- 1 Arboribus furtim caesis quae actiones pro his dantur.
- 2 Aquila, & furti actionis distinctio in casis arboribus.
- 3 Arbores alienas impune quando cadere possumus.
- 4 Arborum appellations quid continentur.
- 5 Arboribus caesis ex plaribus actionibus vna eligenda.
- 6 Vitem expoliantis & pomarium aut pirum furantis qualis poena vt & alias arbores succidentium. Nem. 7. 8. 10. 11. & 12.
- 7 Lite pendente arbores vel vites succidens, suspendendus.
- 8 Arbores iniuria cadentis poena 12. tabul.
- 9 Furtis immobilibus stare fecit diuus Medardus.
- 10 Arborum furtis ex consuetudine Burdegalensi vt puniantur.
- 11 Arborum in parte cedens tantum, nihilominus de arboribus cedendis tenetur.

¶ Vanquam tamen semper furti actio competat pro arboribus caesis, quod ea possint furtim sine furto caedi, l. p. in l. furtim caesa 7. arbor. fur. caesa. P. nihilominus vt plerumque aduersum eos qui arbores alienas furtim & animo contra etiam & iniuria caedunt competit actio legis Aquiliae pro damno refarciendo, & actio ex lege duodecim tab. & furti, vt respondit Paulus, l. 1. & l. cadere, §. 1. eod. Idem ad exhibendum dari, & quod aut vi aut clam, conditionem, & ad id quod inter est, Idem l. facienda est iactio 8. l. fed. si de arboribus 11. & l. fin. eod. tit. arb. fur. caesa. Furtim caesa arbores videtur, ait Vlpianus, l. furtim caesa 7. eod. quo ignorante domino, celandique eius causa, caduntur: aliter enim fieri potest;